

ע"ה ח"ב דף ע"א רע"א, פרקים ה', ו'. שער רוה"ק דף מ"ז ע"א יחוד י"ח.
 שער הכוונות דף ק"ח רע"ג. שמן ששון ח"ב דף נ"ה ע"א-ד'. שמן ששון ח"ג דף ע"ג ע"ג אות כ"ה.
 בית לחם יהודה ח"ב דף פ"ו-פ"ח. באתי לגני ח"ב דף רט"ז. בניהו בן יהודע, חלק זיכוך הנפש דף מ' ע"א. מזכיר שלום ח"ב דף רצ"ג-ו'

יחוד ראש חודש

מ"ן - בנוק'				מ"ד - בז"א				
ק' ברכות גמט' נת"ד	רקיע גמט' מ"ו	מים גמט' תתי"ד	אור גמט' פ"ב	ב"ן - ק' ברכות גמט' ק' עור	מ"ה - רקיע גמט' פ"ח בשר	ס"ג - מים גמט' ע' דם	ע"ב - אור גמט' מ' מוח	
<p>1. להמשיך מהבינה ק' ברכאן בסוד בן בת</p> <p>אלף ה' יוד ה' ג' נת"ד ע"ה</p> <p>אלף הא יוד הא ג' בן בת ע"ה</p> <p>אלף הה יוד הה ג' נת"ד ע"ה</p> <p>2. אהי"ה פעמים אהי"ה גמט' אמת</p> <p>אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה</p> <p>עם י"ב אותיות הפשוטים אהיה אהיה אהיה ע"ה גמט' נת"ד</p>	<p>1. להמשיך ביסוד דנוק' משם יו"י אלהים שבבינה יו"ד אדנ"י שבמלכות יו"י - יו"ד גמט' לו"י שהוא מ"ן</p>	<p>1. להוריד החו"ב דבינה בחו"ג שלה, והז"ק דבינה שם ס"ג יוד ה' ואו ה' 2. ט"פ מי"ם גמט' תת"י, עם הכתר שהוא ד' 10 סה"כ תתי"ד</p>	<p>1. ממזל הח' ע"ב וי' אותיות (טיפת אור) יוד ה' וי' ה' ע"ב יוד ה' וי' ה' י אות' גמט' פ"ב 2. י"י - ד' יודי"ן דע"ב גמט' מ' עם מ"ב (אותיות) דע"ב יהוה יוד ה' וי' ה' יוד וי' דלת. ה' יוד. וי' יוד וי'. ה' יוד ועם מ' הנז' גמט' פ"ב. המ"ן בסוד מ"ב שהוא גבורה, בא מסוד הבינה לבדה.</p>	<p>1. מילוי ע"ב יוד ה' וי' ה' גמט' מ"ו והוא מאה 2. מס ויו גמט' ק"ב יוד ה' וי' ה' מ"ו יוד ה' ואו ה' ל"ו יוד הא ואו הא י"ט גמט' ק"ב 3. להמשיך הק"ב הזה בשם ב"ן שביסוד דאימא יוד ה' וי' ה' וי' ה' וי' ה' ב"ן ומ"ה גמט' ק' מאה ברכות וב' צירי דלתות 8, הרי ק"ב</p>	<p>1. להלביש ס"ג יוד ה' וי' ה' בשם מ"ה יוד הא ואו הא אהי אהיה ו הא והיודי"ן נעשו אלפי"ן, וא' דס"ג היא עצמה א' שבתוך הוא"ו דמ"ה, שהיא בחינת ריבוע אהי"ה גמט' ד"ם שהיא רביעית דם הנפש. וע"י שתוריד א' זו בוא"ו דמ"ה, נעשה אדם. וקודם לכן היה דם. 2. ושניהם גמט' פ"ח, שהוא בחי' רקיע, רמז לז"א אחר שנולד.</p>	<p>1. להוריד כח יוד ה' וי' ה' גמט' לבוש הטיפה. 2. להלביש הג' יודי"ן תחתונות של כח לבוש הטיפה בג' יודי"ן דקס"א שבמזל ה"ג, וזה אינו עולה בשם יען כי היא טיפת דכורא. 3. לבוש ז"ק דאו"א (ישס"ת) 4. ד' יודי"ן דע"ב וג' יודי"ן דס"ג גמט' ע'. עם כללות ע"ב ס"ג הרי ע"ב גמט' חסד שהוא מים.</p>	<p>1. מזל הח' יוד ה' וי' ה' 2. גרנ"ח יוד ה' וי' ה' 3. דרך ז"ק דאו"א יוד ה' וי' ה' 4. דרך חסד ז"א יְהוָה</p>	<p>עצם טיפת מ"ד ומ"ן 1</p>
<p>אותיות אחרונות של שם שד"י שי"ן דלת יוד נת"ד גמט' ב"ן ב"ת. הניקוד גמט' ק'</p>	<p>לתקן בחינת רקיע שביסוד דנוק' שי"ן דלת יוד אותיות לוי שהוא גבורה, יום שני שנעשה בו רקיע, גמט' מ"ו גם הניקוד גמט' מ"ו</p>	<p>להורידם ביסודה שהוא שי"ן דלת יוד גמט' תתי"ד הניקוד גמט' מי"ם</p>	<p>יסוד דנוק' יוד ה' וי' ה' וי' ה' וי' ה' גמט' פ"ב</p>	<p>יסוד דז"א יוד ה' וי' ה' וי' ה' וי' ה' וי' ה' וי' ה' ז' יודי"ן וה' ווי"ן גמט' ק' היסוד נקרא אמה בסוד מאה הניקוד גמט' מ"ו הרי נשלמו המ"ד אשר ביסוד דכורא.</p>	<p>יסוד דז"א יוד ה' וי' ה' וי' ה' וי' ה' וי' ה' וי' ה' ח' ווי"ן וד' יודי"ן גמט' פ"ח ניקוד שד"י גמט' ע"ב. ניקוד הפתחים שהוא רקיע גמט' ע"ב. גם פ"ח ויב"ק הנ"ל גמט' ר' אאל אלה אלהי אלהים</p>	<p>יסוד דז"א יוד ה' וי' ה' וי' ה' וי' ה' וי' ה' וי' ה' ה' ווי"ן וד' יודי"ן גמט' ע' עם כללות ע"ב ס"ג גמט' ע"ב ועם טיפת אור שהוא מ', סה"כ יב"ק אילהויהם</p>	<p>יסוד דז"א יוד ה' וי' ה' וי' ה' וי' ה' וי' ה' וי' ה' ה' ווי"ן וד' יודי"ן גמט' מ' גם הניקוד של הווי"ן הנז' גמט' מ'</p>	<p>הכנה ביסודות</p>

יחוד ראש חדש

- 1 יש לכוון בטיפה קודם שמכוונים ביסוד הזכר (כוונת שם "ש-די"). כן משמע מהסדר בע"ח שט"ל פ"ה ולא כמ"ש בשער היחודים. מזכיר שלום רצ"ד רע"א.
- 2 ד' יודין דע"ב: בל"י ח"ב פ"ו סוע"ב: כשם ששלושה יודין הם ממילוי השם גם היות הראשונה נובעת ממילוי שהוא "וד". באתי לגני ח"ב רט"ו: היות הראשונה היא משורש השם ולא מהמילוי. כן מוכח מלשון שערות"ק מב"ש וסידור בניהו. הסיבה להבדל בין היות הראשונה לשלושת האחרות כי היא כנגד אבא שנכללים בו אמא וזו"ן שהם מיוצגים במילוי יודין.
- 3 השפעה ממזל י"ג לז"ק דאבא: בל"י פ"ו רע"ג: ע"פ המבואר בשאו"א סופ"ח, כאשר השפעת המזל השמיני לאבא והמזל הי"ג לאמא, יהיה זיווג או"א שלים. כאשר או"א יקבלו מהמזל הי"ג בלבד יהיה זיווגם לא שלים. זה המצב כאן. ההשפעה לז"ק ולא לג"ר כי המשפיע הם המזלין נקראים דעת, ועיקר זיווגם של או"א הוא לצורך הורדת הטיפה מהדעת שלהם בסוד "אין קישוי אלא לדעת".
- 4 ההשפעה לאמא היא דרך בעלה אבא, כשם שההשפעה לנוק' היא רק מז"א. אבא נוטל חו"ג שלמים ונותן את הגבורות לאמא. בל"י שם.
- 5 ז"ת דאו"א: מזכיר שלום רצ"ד: הכוונה לישסו"ת שהם בינה דכללות האצילות ולכן הם שם ס"ג (אם תאמר שזה אבא ואמא כפשוטו הייתי מצפה לשמות ע"ב וס"ג).
- 6 מוח דם בשר: הגהת הצמ"ח: ר"ת גמט' מ"ו וס"ת רמ"ח. מזכיר שלום רצ"ד ע"ב: כונתו שרמ"ח אבריו של הוולד שורשים משם ע"ב שמילוי מ"ו.
- 7 ציור י' עם ג' קוצין: בל"י פ"ז ע"ד: מעיד ששמע מהשד"ה שכתבת י' היא ע"י כתיבת 3 קוצים בלבד כי הג' של היות הוא העוקץ השלישי ואין להוסיף אחד נוסף משמאל (קוץ דר"ת). קול יעקב כ"ז: יש לעשות גם את קוץ דר"ת ע"פ זהר ויקרא. בל"י: ע"פ הפרק שלנו יש ראייה ברורה לשיטת הקול יעקב. אח"כ ראה שבשער מאמרי רשב"י ל"ה ע"א המבאר את זהר ויקרא מבואר בהדיא כשיטת השד"ה. באתי לגני רט"ז: מדוע לא הקשה על הסתירה בין פרקנו (ע"ח שט"ל פ"ה) למאמרי רשב"י הנ"ל. לענ"ד הסיבה לכך היא שהבין הבל"י שאין סתירה כי רבינו האר"י מבאר שם את כוונתו בע"ח. כלו-מר, יש מספר ישובים איך להסביר את הע"ח הנ"ל אך פסק ההלכה כיצד כותבין את האות י' מופיע במאמרי רשב"י הנ"ל.

- 8 צירים ודלתות: ש"ש ח"ב נ"ה ע"ג אות י"ד: גרסאות שונות נאמרו לגבי הצירים והדלתות. המובנת ביותר היא שהם יסוד ומלכות דיסוד (היסוד הוא הרחם עצמו). זה גם מתאים ללשון הסידור ב"למען שמו" ו"באהבה" והם החותמות. שאר הגרסאות לא מובנות. בל"י פ"ז רע"ד: הצירים הם ההוד והיסוד של היסוד, כי ההוד של היסוד נותן את הטיפה ליסוד של היסוד כשם שהיתה השפעה מההוד הכללי ליסוד הכללי. אך שם לא מובן איך מחשבים את הק"ב שהרי יש השפעת כללות הגבורות מההוד ליסוד אם כן צ"ע מדוע מונים את הנש"ב פעמיים להגיע לחשבון ק"ב עם ההוד והיסוד שהם הכלים. (אלא א"כ נאמר שאנו מונים גם את הרשימו שנשאר בהוד, אך עדיין קשה שהוא לא יורד ליסוד ואנו אומרים שהטיפה קבלה 100 ברכות).
- 9 להוריד החו"ב בחו"ג: בל"י פ"ח רע"א: הטיפה נמשכת מזיווג המוחין ומשם לדעת שלה. יש לכלול גם את הכתר אלא שלא הוזכר כיוון שאין עולה אלא ד' בלבד.
- 10 הכתר הוא ד': ש"ש נ"ה ע"ד אות ד': שתי אפשרויות להבין, או שהכתר יש בו ד"פ מים. או לומר שמתוך המים שלו נמשכים ד' בלבד (לרום מעלתו). בל"י פ"ח ע"א: כיוון שמלביש על תנה"י, בנוק' וכן באמא. באתי לגני רט"ז סוע"א: כיוון שכתר הנוק' נכנס בד' חלקים.
- 11 בן בת: בל"י פ"ח ע"ב: בזמן הזיווג כלולה גם מטיפת הזכר ועם הטיפה שלה הם בן ובת. עיין אוצ"ח ל"ח ע"ד שמטיפת ז"א נשמות הזכרים ומהנוק' נשמות הנקבות ואם כן בן ובת אלו נשמות הזכרים והנקבות שתתעבר בהם הנוק' כעת.
- 12 עליית הנוק' לחו"ב וחו"ג: בל"י פ"ח סוע"ב: אינה עולה עד הכתר בהיותה פכ"פ עד לעתיד לבוא כנו' בשל"ו פ"ב. עיין פע"ח דרוש ר"ח פ"א ופ"ב ומשם בארה שהנוק' עולה במוסף ר"ח לכתר דז"א בעת התפילה בלבד. מכיוון שזהו יחוד הנעשה בר"ח יתכן שגם בעת היחוד הזה תעלה הנוק' גם לגובה הכתר. וכן בסידור בניהו מ"ג ע"א, "נגדלת המלכות כשיעור קומת ז"א". משמע כולל הכתר. ידוע שהיחודים מעלתם גדולה מתורה ותפילה... זה שהכתר לא נכלל בחישוב זה רק מדין רמז בעלמא, או כגון בקבלת המוחין בז"א, מגיל 9 עד 13 נכנסים חו"ג וח"ג הכתר נחשב כיום אחד, לכן מובן מדוע אינו נספר.